

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE
Zagreb, Koturaška 43/IV

KLASA: UP/II-034-02/17-01/322
URBROJ: 354-01/17-8
Zagreb, 6. lipnja 2017.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave u vijeću sastavljenom od članova: Nelice Vidić, zamjenice predsjednika te Rožike Gužvanj i Gorana Bukvića, članova, u žalbenom predmetu žalitelja Insepo d.o.o. Zagreb, OIB: 92528715879, kojeg zastupa opunomoćenik Hrvoje Jukić, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Beloša & Jukić j.t.d. Zagreb, na dokumentaciju o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2017/S 0F2-0007648, predmet nabave: nabava tonera i tinti, naručitelja Savjetodavna služba, Zagreb, OIB 10041443114, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave („Narodne novine“, broj 18/13., 127/13. i 74/14.) te članka 398. i članka 425. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 120/16.) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Poništava se točka 12.2.1. dokumentacije o nabavi u dijelu kojim se traži popis glavnih ugovora istih kao što je predmet nabave, i točka 12.2.2. a) u dijelu u kojem se traži da potvrda o akreditaciji mora biti izdana od priznatog certifikacijskog tijela, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2017/S 0F2-0007648, predmet nabave: nabava tonera i tinti, naručitelja Savjetodavna služba, Zagreb.
2. Nalaže se naručitelju Savjetodavna služba, Zagreb da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave naknadi žalitelju Insepo d.o.o., Zagreb troškove žalbenog postupka u iznosu od 2.812,50 kuna, dok se u preostalom dijelu u iznosu od 2.812,50 kuna zahtjev žalitelja odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj Savjetodavna služba, Zagreb, objavio je 24. travnja 2017. u Elektroničkom oglasniku javne nabave obavijest o nadmetanju s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2017/S 0F2-0007648, predmet nabave: nabava tonera i tinti. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda sukladno članku 452. Zakona o javnoj nabavi.

Na sadržaj dokumentacije o nabavi žalbu je 2. svibnja 2017. izjavio i naručitelju istodobno dostavio žalitelj Insepo d.o.o. Zagreb. Žalitelj u žalbi u bitnome osporava zakonitost dijela dokumentacije o nabavi te predlaže poništiti dio dokumentacije o nabavi koji je zahvaćen nezakonitošću. Žalitelj je postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 5.625,00 kuna.

U odgovoru na žalbu naručitelj u bitnome osporava navode žalitelja.

U tijeku postupka izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o nadmetanju, dokumentacije o nabavi te drugih dokaza.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je djelomično osnovana.

Žalitelj u žalbi osporava zakonitost točke 12.2.2. a) dokumentacije o nabavi, u dijelu koji glasi: "Ispitno izvješće treba biti izrađeno od strane akreditiranog ispitnog laboratorija za navedene norme. Uz ispitno izvješće, ponuditelj dostavlja i Potvrdu o akreditaciji za navedene norme: ISO 19752, ISO 19798 i ISO 24711 koja mora biti izdana od priznatog certifikacijskog tijela osposobljenog za ispitivanje tonera i tinti.". Žalitelj u bitnom navodi da je traženje ispitnog izvještaja akreditiranog laboratorija s pripadajućom akreditacijom suprotno članku 213. stavak 1. i 3. Zakona o javnoj nabavi, jer smatra da je ispitni izvještaj proizvođača u naravi istovjetan izvješću o testiranju akreditiranog laboratorija, a ne drugo dokazno sredstvo temeljem članka 213. stavak 4. Zakona o javnoj nabavi. Žalitelj svoj stav temelji na činjenici da ispitne izvještaje proizvođača potvrđuju certifikacijska i inspeksijska tijela akreditirana u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća - sukladno aktivnostima ocjene sukladnosti iz Zakona o javnoj nabavi (kalibriranje, testiranje, certificiranje, inspekcija), smatra da istovrijednost spornih dokaza proizlazi i iz traženih ISO normi, te da proizvođač ne mora biti akreditiran kao laboratorij. Žalitelj također ističe da nije ispravno traženje naručitelja da potvrda o akreditaciji treba biti izdana od certifikacijskog tijela, jer potvrde o akreditaciji izdaje akreditacijsko, a ne certifikacijsko tijelo.

Naručitelj u bitnom navodi da je odredba dokumentacije o nabavi sukladna članku 213. stavak 1. i 2. Zakona o javnoj nabavi, te da će ispoštovati kogentnu odredbu članka 213. stavak 4. Zakona o javnoj nabavi, koja po određenim uvjetima omogućava korištenje dokumentacije proizvođača.

Provjeravajući osnovanost žalbenog navoda izvršen je uvid u točku 12.2.2. a) dokumentacije o nabavi, dijelove koje citira žalitelj, a koja se odnosi na način dokazivanja jednakovrijednosti, te relevantne odredbe Zakona o javnoj nabavi.

Člankom 213. stavkom 1. Zakona o javnoj nabavi propisano je da javni naručitelj može zahtijevati da gospodarski subjekti podnesu izvješće o testiranju od tijela za ocjenu sukladnosti ili potvrdu koju izdaje takvo tijelo kao dokazno sredstvo sukladnosti sa zahtjevima ili kriterijima utvrđenima u tehničkim specifikacijama, kriterijima za odabir ponude ili uvjetima za izvršenje ugovora. Stavkom 2. istog članka propisano je da ako javni naručitelj zahtijeva dostavu potvrda koje izdaju određena tijela za ocjenu sukladnosti, obavezan je prihvatiti i potvrde drugih jednakovrijednih tijela za ocjenu sukladnosti, dok je stavkom 3. propisano da je tijelo za ocjenu sukladnosti u smislu stavaka 1. i 2. ovoga članka tijelo koje provodi aktivnosti ocjene sukladnosti, uključujući kalibriranje, testiranje, certificiranje i inspekciju, koje je akreditirano u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća. Nadalje, stavkom 4. istog članka propisano je da je osim dokaznih sredstava iz stavka 1., javni naručitelj obavezan prihvatiti i druga prikladna dokazna sredstva poput tehničke dokumentacije proizvođača ako

gospodarski subjekt nije imao pristup izvješću o testiranju ili potvrdi iz stavka 1. istog članka ili ih nije mogao ishoditi u zadanom roku, pod uvjetom da nedostatak pristupa nije uzrokovan njegovim postupanjem te pod uvjetom da dokaže da radovi, roba ili usluge koje nudi udovoljavaju zahtjevima ili kriterijima navedenim u tehničkim specifikacijama, kriterijima za odabir ponude ili uvjetima za izvršenje ugovora.

U konkretnom slučaju utvrđeno je da je naručitelj prilikom propisivanja osporavane točke dokumentacije o nabavi, u dijelu koji se odnosi na ispitno izvješće akreditiranog laboratorija postupio sukladno citiranoj odredbi članka 213. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi. Iako to naručitelj izričito ne navodi u dokumentaciji, odredbom stavka 4. istog članka Zakon o javnoj nabavi izričito propisuje obvezu naručitelja prihvatiti, odnosno omogućuje ponuditelju dokazati jednakovrijednost i tehničkom dokumentacijom proizvođača, pod uvjetima predviđenim Zakonom, odnosno navedena je mogućnost dopuštena, uz obvezu ponuditelja da dokaže zakonom propisane uvjete. Stoga žalitelj nije u pravu kada tvrdi da se radi o naručiteljevom selektivnom i diskriminirajućem tumačenju odredbe članka 213. Zakona o javnoj nabavi. Naime, citirana odredba Zakona o javnoj nabavi upravo propisuje da se tehnička dokumentacija proizvođača može priložiti samo u slučaju ako gospodarski subjekt nije imao pristup izvješću o testiranju ili potvrdi akreditiranog tijela za ocjenu sukladnosti ili ih nije mogao ishoditi u zadanom roku, pod uvjetom da nedostatak pristupa nije uzrokovan njegovim postupanjem te pod uvjetom da dokaže da radovi, roba ili usluge koje nudi udovoljavaju zahtjevima ili kriterijima navedenim u tehničkim specifikacijama, kriterijima za odabir ponude ili uvjetima za izvršenje ugovora.

Žalitelj kao dokaz svojih tvrdnji upućuje na međunarodne norme ISO/IEC 19752, ISO/IEC 19798 i ISO/IEC 24711, te na prepisku s Hrvatskom akreditacijskom agencijom, međutim iste nisu pravno relevantne, s obzirom na to da norme i mišljenje Hrvatske akreditacijske agencije ne mogu derogirati odredbe Zakona o javnoj nabavi.

Slijedom navedenog utvrđeno je da je naručitelj propisivanjem navedenog uvjeta postupio sukladno odredbama Zakona o javnoj nabavi, te je stoga u tom dijelu žalbeni navod žalitelja ocijenjen neosnovanim.

Vezano uz dio žalbenog navoda da naručitelj nije propisao pravilno traženje potvrde o akreditaciji, jer navodi da ista mora biti izdana od priznatog certifikacijskog tijela, utvrđeno je da osnovano žalitelj ističe da potvrde o akreditaciji izdaje akreditacijsko, a ne certifikacijsko tijelo. Naime, sukladno članku 4. stavak 2. Zakona o akreditaciji („Narodne novine“ br. 158/03., 75/09. i 56/13.), akreditacijsko tijelo obavlja sljedeće poslove: akreditiranje ispitnih i umjernih laboratorija, akreditiranje pravnih ili fizičkih osoba za potvrđivanje proizvoda, sustava upravljanja i osoblja, akreditiranje pravnih ili fizičkih osoba koje obavljaju tehnički nadzor ili slične radnje, druga ocjenjivanja ili potvrđivanja osposobljenosti za provođenje postupaka ocjenjivanja sukladnosti, uključujući utvrđivanje ispunjavanja zahtjeva za ocjenjivanje sukladnosti u skladu s propisima za ocjenjivanje sukladnosti za pravne ili fizičke osobe. Iz navedenog dakle proizlazi da traženu potvrdu o akreditaciji izdaje akreditacijsko tijelo, slijedom čega je žalbeni navod žalitelja u ovom dijelu osnovan.

Žalitelj nadalje ističe da je sporna odredba točke 12.2.2. b) dokumentacije o nabavi u dijelu koji glasi: "Ponuditelj je dužan dokazati postojanje certifikata prema standardu ISO 11798, kojim je regulirana postojanost i trajnost zapisa pojedinog tonera/tinte, čime dokazuje da je postojanost i trajnost zapisa jednakovrijednog tonera/tinte istovjetna s tonerom/tintom navedenim kao primjer u pojedinoj stavci Tehničke specifikacije s troškovnikom.". Žalitelj smatra da predmetnom formulacijom naručitelj podiže kriterije za dokazivanje jednakovrijednosti tražeći certifikat po ISO 11798 standardu za jednakovrijedne ali ne i za OEM proizvode. Navodi da OEM proizvodi nemaju traženi certifikat kao međunarodni certifikat te da traženi ISO standard koriste isključivo neki državni arhivi i knjižnice/biblioteke za čuvanje arhivske građe. Tvrdi da se na zahtjev pojedinih institucija takvi certifikati izrađuju sa

pripadajućim ispitnim izvještajima te da je takve certifikate sa pripadajućim ispitnim izvještajima za OEM izradilo samo jedno certifikacijsko tijelo u Europi. Žalitelj smatra da sukladno traženoj normi, naručitelj sigurno ne koristi adekvatan papir. Zaključno, ističe da se radi o postavljanju otegotnih, nerealnih i nepremostivih uvjeta, a što predstavlja kršenje članka 4. Zakona o javnoj nabavi.

Naručitelj u bitnom navodi da jednakovrijedni toneri većinom imaju vijek trajanja zapisa do 24 mjeseca, odnosno nemaju garanciju za vijek trajanja ispisa, da je dokaz jednakovrijednosti propisao sukladno obvezi čuvanja dokumentacije, a za što je važna trajnost zapisa. Tvrdi da traženi standard određuje metode procjene trajnosti i postojanosti zapisa, da certifikat potvrđuje postojanost ispisa u različitim uvjetima. Naručitelj navodi da certifikat ISO 11798 izdaje više certifikacijskih kuća - SP, COT i DakKS. Naručitelj dalje navodi da OEM proizvođači sami traže izdavanje certifikata ili ih po narudžbi rade same institucije kako bi osigurale ispunjenje zakonskih uvjeta i zaštitile korisnike. U očitovanju na podnesak žalitelja od 31. svibnja 2017., naručitelj dodatno napominje da je dopušteno propisati minimalne tehničke uvjete predmeta nabave.

Provjeravajući osnovanost žalbenog navoda izvršen je uvid u točku 12.2.2. b) dokumentacije o nabavi, dijelove koje citira žalitelj, a koja se odnosi na način dokazivanja jednakovrijednosti. U navedenoj točki dokumentacije naručitelj daje obrazloženje da zbog potrebe dugogodišnjeg arhiviranja poslovne dokumentacije zahtijeva postojanje navedenog certifikata, kako ne bi došao u situaciju da prilikom upotrebe jednakovrijednih tonera/tinti, nakon određenog vremena, izgubi zapis na papiru, te da se želi osigurati i zaštititi od takve situacije, odnosno štete koja bi mu time mogla nastati.

U konkretnom slučaju nema osnove za zaključak da se kod propisivanja spornog dokaza radi o postavljenim otegotnim uvjetima za ponuditelje koji nude jednakovrijedne tonere. Žalitelj nije dokazao da su njegova subjektivna prava zbog navedenog traženja povrijeđena, a posebice zato što naručitelj provodi postupak nabave tonera i tinti za već postojeće uređaje i opremu, za koje naručitelj, radi garancijskih uvjeta ali i očuvanja pravilnog rada te kvalitete ispisa, traži tonere i tinte s oznakama proizvođača uređaja i opreme. Naručitelj u postupku omogućuje i nuđenje jednakovrijednih tonera i tinti, za koje se radi zaštite trajnosti zapisa traži dokaz u vidu certifikata ISO 11798. Navedeno traženje naručitelj i obrazlaže u dokumentaciji o nabavi. Osim toga, među stranama nije sporno da postoje certifikacijska tijela, i to više od jednog, koja vrše postupak ispitivanja tonera i tinti primjenom norme ISO 11798. Dakle, u predmetnom žalbenom postupku utvrđeno je da osporavano traženje ne predstavlja otegotne, nerealne i nepremostive uvjete, a kako to žalitelj ističe u žalbi.

Kao dokaz osnovanosti navoda žalitelj u žalbenom postupku, između ostalog, prilaže prijevod dijela norme ISO 11798, ispis korespondencije s Hrvatskim državnim arhivom, propis Švedskog državnog arhiva RA-FS 2006:4 te Certifikat certifikacijskog tijela SP. Dokazima dostavljenim u žalbenom postupku od strane žalitelja nisu dokazane tvrdnje da se radi o otegotnim, nerealnim i nepremostivim uvjetima u dokumentaciji o nabavi, odnosno isti nisu relevantni za ocjenu zakonitosti traženja predmetnog dokaza i mogućnosti ponuditelja da traženu dokumentaciju pribavi.

Slijedom svega navedenog, žalbeni navod žalitelja ocijenjen je neosnovanim.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi, a u odnosu na osobito bitne povrede iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo tijelo je utvrdilo postojanje osobito bitne povrede postupka javne nabave iz točke 7. toga stavka.

Uvidom u dokumentaciju o nabavi utvrđeno je da je naručitelj točkom 12.2.1. propisao tehničku i stručnu sposobnost određivši da je gospodarski subjekt dužan dostaviti popis glavnih ugovora *istih* kao što je predmet nabave – isporuka tonera i tinti izvršenih u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom tri godine koje prethode toj godini, te da se sposobnost iz navedene točke dokazuje popisom ugovora *istih* kao što je predmet nabave – isporuka tonera i

tinti, izvršenih u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom tri godine koje prethode toj godini.

Prema odredbi članka 256. stavak 1. točka 3. Zakona o javnoj nabavi, kriteriji za odabir gospodarskog subjekta u postupku javne nabave mogu se odnositi na tehničku i stručnu sposobnost, dok je stavkom 4. tog članka propisano da svi uvjeti sposobnosti moraju biti vezani uz predmet nabave i razmjerni predmetu nabave, odnosno grupi predmeta nabave ako je predmet podijeljen na grupe.

Prema stavku 5. članka 268. Zakona o javnoj nabavi, uvjet tehničke i stručne sposobnosti gospodarskog subjekta je vezan uz predmet nabave ako su radovi, roba ili usluge isti ili slični predmetu nabave, odnosno grupi predmeta nabave ako je predmet podijeljen na grupe.

Dakle, ukoliko naručitelj u svrhu utvrđivanja tehničke i stručne sposobnosti gospodarskog subjekta zahtijeva ispunjenje određenih uvjeta, mora biti vidljiva veza između takvog traženja i predmeta nabave. Naručitelj je u konkretnom slučaju tražio dostavu popisa ugovora o isporuci iste robe, dok nije omogućio da se popis ugovora odnosi i na isporuku slične robe.

S obzirom na to da je uvjet tehničke i stručne sposobnosti vezan uz predmet nabave ako je roba ista ili slična predmetu nabave, a navedeno je naručitelj propustio propisati u navedenoj točki dokumentacije o nabavi, već je izričito tražio popis ugovora o isporuci iste robe, naručitelj je postupio protivno odredbi članka 256. stavka 4. Zakona o javnoj nabavi čime je počinio osobito bitnu povredu postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. točke 7. Zakona o javnoj nabavi.

U skladu s navedenim, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 4. Zakona o javnoj nabavi odlučeno je kao u točki 1. izreke ovog rješenja. Naručitelj će u nastavku postupka postupiti sukladno članku 419. stavku 4. Zakona o javnoj nabavi.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 5.625,00 kuna i to 500,00 kuna za sastav žalbe, 125,00 kn za PDV te 5.000,00 kuna za naknadu za pokretanje žalbenog postupka.

Prema članku 431. stavku 2. Zakona o javnoj nabavi Državna komisija odlučuje o troškovima žalbenog postupka, određuje tko snosi troškove žalbenog postupka i njihov iznos te kome se i u kojem roku moraju platiti, dok prema stavku 3. istog članka stranka na čiju je štetu žalbeni postupak okončan dužna je protivnoj stranki nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku.

U slučaju da je žalitelj u cijelosti uspio sa žalbom, žalitelju bi na ime troškova žalbenog postupka pripadao traženi iznos od 5.625,00 kuna i to: 5.000,00 kuna na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka, 500,00 kuna za sastav žalbe te 125,00 kuna za 25% PDV-a, sukladno Tbr. 20. točki 1. i Tbr. 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.). Međutim, u predmetnom žalbenom postupku žalba žalitelja je djelomično osnovana, odnosno žalitelj je uspio s jednim od dva žalbena navoda, te stoga žalitelju pripada pravo na naknadu troškova u iznosu od 2.812,50 kuna, što predstavlja 1/2 od traženog iznosa 5.625,00 kuna. Slijedom navedenog odlučeno je kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

Naručitelj je sukladno odredbi članka 425. stavka 6. Zakona o javnoj nabavi, obvezan postupiti sukladno izreci odluke Državne komisije najkasnije u roku od 30 dana od dostave izvršne odluke, pri čemu je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Državne komisije.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovoga rješenja ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka

osmog dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave.

Nelica Vidić
Nelica Vidić

Stranke žalbenog postupka:

1. Savjetodavna služba, Zagreb
Savska cesta 41
2. Insepo d.o.o., Zagreb,
Karamanov prilaz 2